

ADVENT – NEJEN PŘEDVÁNOČNÍ OBDOBÍ

Doba přípravy na Vánoce se nazývá „ADVENT“. Toto označení pochází z latinského slova „adventus“ což znamená příchod. Myslí se zde na příchod Vykupitele Ježíše Krista. Každoročním prožíváním adventu a slavením adventní liturgie církev zpřítomňuje očekávání starozákonních proroků, kteří připravovali lidstvo na příchod Mesiáše. Tím, že se věřící vžívají do atmosféry této dlouhé přípravy na první příchod Vykupitele, ožívají zároveň touhu po jeho druhém příchodu na konci časů, ale rovněž do svého vlastního života.

První začátky slavení adventu se objevují v jižní Galii a ve Španělsku koncem 4. století. Od 12. do 13. století se stal advent začátkem nového liturgického roku, který do té doby začínal Vánocemi.

ADVENTNÍ VĚNEC

Věneček je odnepaměti symbolem vítězství a královské důstojnosti. Adventní věneček je holdem tomu, kdo je očekáván, a kdo zároveň již přichází jako vítěz, jako král a osvoboditel: Ježíš Kristus. Rozlévající se světlo z hořících svící vyjadřuje přicházejícího Krista, který rozptyluje temnotu a strach, neboť on je „Světlo světa“ (*Jan 8,12*).

Každému, kdo věrně a s láskou vyhlíží příchod Páně, bude předán věneček spravedlnosti, vítězný věneček života.

MOUDROSTI, ty vycházíš z úst Nejvyššího, ty se rozpínáš od jednoho konce světa k druhému, ty mocně a mírně řídíš všechno:

PŘIJĎ A NAUČ NÁS CESTĚ ROZUMNOSTI!

Pokorně prosíme Krista:

Byl jsi zrozen z Otce před všemi věky, přijals tělo z Marie Panny a stal ses člověkem

- naprav všechno, co v lidech narušil hřích

Jsi život a přišels naši smrt překonat,

- nedopusť, aby nás měla smrt ve své moci

Až přijdeš soudit, přijmi nás s láskou,

- pomáhej nám v naší slabosti

Svou smrtí zachránils Lazara i mrtvé,

- vyslyš naše modlitby za zemřelé.

AMEN, PŘIJĎ, PANE JEŽÍŠI!

/z liturgie 17. XII./

